

SZÉKESFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A fejérmegyei gazdasági-egylet, községi jegyzők, iskolatanács és a tanítók egyletének közlönye.

Megjelen minden vasárnap.

A lap ára

házhoz hordással vagy postán küldve:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőkintől 6 — nem megrendelőkintől 8 krét igtattatik be.

1872. május 26-án.

21. szám.

III. félévi folyam.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár“ szerkesztőségének czimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményekérti díjak a „kiadó-hivatal“

Klökner Péter könyvkereskedésében vétetnek fel.

Nyilttérbeni közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Iparviszonyaink.

Majd mindenütt élénk nyomait látjuk a reform törekvéseknek, a társadalom minden rétege siet megragadni az újabb kor legesekélyebb vívmányait is, — hogy azzal saját jólétéért küzdve a haladás után lépésről lépésre mehessen előre, — csak a magyar iparos osztály az, — mely még mindig konokul ellen akar állni a haladás parancsszavának, s nem látja be, — hogy az ellentállás saját egyéni jóléte, saját existenciája ellen intézett támadás.

A hírlapok évek óta foglalkoznak a magyar iparügy kérdésével, s írnak igen sok érdekes dolgokat, de a melyek midőn kivitelre kerülnek, — vagy a szalmatűz lángja, vagy az értetlenség sorba buktatja el minden törekvéseiket.

A kormány részéről is már annyiféle jelét láttuk e téren törekvéseinek, — de mit használ ez is, — ha az élet gyakorlati emberei ellenkezésbe helyezik magukat a tudomány vívmányaival, s annak elveivel.

Gyűléseinek iparosaink, — összejöttek már egy országos gyűlékezetre is, — honnan hazatérve gyűlésezni kezdtek újra, — tanácskoztak, s mind e tanácskozások eredménye még mindig igen csekély, úgy-szólván semmi.

Ez alatt az idő halad, — a velünk oly erősen versenyző szomszéd iparos államok is haladnak, mi pedig, bár hogyan tekintsük is ez ügyet inkább maradunk, inkább nyomorgunk sem mint haladnánk előre.

Mi ennek a tulajdonképeni oka?

A magyar nép egy nagy betegsége, hogy egy-másra nem hallgat, s hogy köznepeink demagogjai minden áron vezérszerepet akarva játszani, — befolyásra törekednek iparos társaik felett, — s ha ez sikerül, tévutra vezetik őket, s így sokkal többet rontanak mint használhatnának, s a szomorú tapasztalat azt bizonyítja, hogy hazánk iparos városaiban majd mindenütt ily demagogok állnak iparos társaik felett, kiknek nagyobb része még azt sem tudja, hogy hol és hogyan kezdjék a reformok keresztülvitelét, — s kik — fájdalom — a legesekélyebb részletnél is a politikai discussiókba bocsátkoznak, s az ebből eredő pártelvek szerint táborokra oszlanak — viszálykodnak, s legkényesebb kérdést — az iparkérdéseket, — mely párt már náluk életkérdés — politikai kérdéssé alakítják át — (a mi a legnagyobb abszurdumok egyike) — oly politikai pártkérdéssé, melynek lényegéről s céljáról ismét semmi fogalmuk sincs.

Ha a szives olvasó a jelenlegi zajos alkotmányos élet napjaiban végig tekint iparos városainkon — ipa-

runk, s iparosaink e szomorú helyzetéről eléggé meggyőződhetik.

Kik e baj okai?

Magok iparosaink.

En azonban, — nem itélem el őket érte, mert igen sok tekintetben menthetők.

Ugyanis, midőn a czéhszerkezet védszárnyai alatt biztosítva lévén napi kenyerük, kényelmesen élték át napjaikat, — nem kellett félni a versenytől, nem az iparosok tulszaporodásától, — a czéhrendszer ezt nem engedte, — de a fogyasztó közönségnek is be kellett ám érni azzal a czikkel, a minőt az iparos kiállított, — bármilyen volt is, — mert ezt meg a czéhrendszer megengedte.

A nemzetgazdászati újabb vívmányának köszönhető, hogy a czéhrendszer, ezen iparunkat s jólétünket békókba szorító középkori maradvány megszüntetve lett, — s helyette a fogyasztó közönség érdekét védő iparszabadság kimondatott.

Akkor örült neki mindenki, csak maguk a régi iparosok nem, s azok, kik a jövőbe látva, előre érezték a bajt, mit a hirtelen átmenetel a czéhrendszerből az iparszabadságba okoz. mely egyszerre sokkal nagyobb rázkódást idézett elő a magyar társadalomban, — mintsem azt sokan hitték.

TÁRCZA.

A szellemiség és anyagság elve párhuzamban.

A szellem mint a végtelen lénynek parányi része a teremtéskor emberi alakban rejté el rendkívüli hatalmát. A teremtő független, és szabad szellemeket helyezett e földetke területre, kik a föld uraivá lőnek, és szabad akaratral bírnak.

Szívökben fölébredt a hála érzete, és a teremtő lénynek önkénytelen imádása tölté be lelkeiket, benső sugallat hirdetvén nekik annak láthatlan létezését, és érezték a jó- és rossznak különbségét, a jutalom és büntetést pedig önmagukban hordozták.

Ez az ősember vallása, s az ebből eredő lelkiismeret, vagyis a szívben működő csalhatatlan isteni szózat, mely az embert vezeti és boldogítja.

A szellemi önuralom sokáig fenntartá magát és a jónak tudása erős gyökeret vert az emberiségben, de az ősszellem eltörpült, és az emberi ész nagyra-vágása halomra dönté saját boldogságát.

Ekkor jelenik meg az Istenember egyszerű tanával s az emberiségnek az ég legszebb ajándokát a halhatlanság biztos öntudatát nyújtja. A Megváltó megjelenése arra tanított bennünket, hogy minőnek kell lenni az embernek, és hogy mily nagyszerű jövője van szellemi életünknek.

Hányan tagadják ezt, de szívökben nem érzik, mert a végtelen lény tudása kizár minden emberi véges fogalmat.

Mi a szellemnagyság. Ez egyes szellemek emelkedettsége, kik lelkükből merítik a tehetség különböző oldalait, és mások fölé emelkednek. Azonban a félszorongó ember ezen a ponton veszti el egyensúlyát, és zsarnokilag nyúgzi le embertársainak hasonmenetű szellemi röptét, hogy ő maga uralkodhassék. Ez lön a viszály úszke, mely az emberiséget haladásában visszatartá, míg a tömeg egyesek szellemi kényuralma alatt nyög.

A történelem hosszú sorainak ezek képzik láncozatát. Az emberiség egymás ellen küzd, s egyik a másik boldogságának sirját ássa meg. Ily szellemek által bűnhődik az ember hitetlenségéért, s a végtelen lény által kiszabott szellemi ösvény elhagyásáért. A ki önmagával eltelve, saját énjét a leg hatalmasabb, legokosabb és legremekebbnek tartja, — az

emlékezet örök világánál látogasson el a mult nagyságok dicsőséget hirdető romjaihoz és akkor megértendí az emberiség történetéből saját törpeségét.

A gondviselés intő kezét vigyázzuk meg, s visszatérünk az emberiség őserzetére, és porba borulunk a hatalmas előtt, mert ki hatalmasabb az ég uránál, ki nem remeg annak szózatára?

Az emberi szellem magasabb hivatással bír, mint porhüvelyének elvirágzását átélni; már az egész természet bizonyos czélszerűség törvényeit követi, és minden teremtmény magán viseli rendeltetése lényegét.

Az emberi szellem az állat-, növény- és ásványország titkait fűrkészi, s mindig nagyobbnak tűnik föl előtte a végtelen lény, ki mindezt létrehozta s a kihez fokozatosan emelkedni, — a szellemnek egyedüli hivatása és törekvése. Az emberi lélek nem elégszik meg a föld ismeretével, melynek urává tétetett, de a fölötté létező világokba is óhajt betekinteni, s itt merül föl előtte a nagy mindenség nagyszerűsége, ekkor veszi észre tudáskörének szűk keretét, s fölébred benne a gondolat, hogy lelkében hordja a végtelenség eszméjét, mert a teremtés végcélja, szellemi létünk folytonos törekvése a végtelen lény ismeretéhez mindinkább közeledni.

A mi a látható külső tárgyakat illeti s érzékeink alá esnek, anyagnak nevezzük. Az anyagnak fejlődési korszakait az ember természettani rendszerekbe osztotta be. A régikor tudományos fogalma szerint négy főelemnek tartott tűz, víz, levegő és föld hatásainak összessége, s az ekként keletkezett ezernyi fajok tömekege különböző nevezetek alatt képezi az anyagság tudományát. Azonban ebben is hátra van az emberiség, ismerjük ugyan az anyag lényegét és jellegét, de nem tudjuk megmagyarázni azon titkos tényit, mely szerint a föld növényzetet terem, nem a delejességet, mely vonz és taszít, nem a tengeri apály és dagály tümenyeit, és a villanyosság romboló erejét, egyszerűval az anyagságot összetartó erő és annak folytonos mozanatai előttünk ismeretlenek. Az anyagság zöme képezi a világnevezetést, mely ezernyi rétegei, változatai, folyói, forrásai, tűzhegyei, tengerei, hegyei, völgyei és szikláival egy nagy egységet mutat. A világ számos nagy forradalmon már keresztül ment, s újjalakult, melynek rendszeres lefolyása és ismétlése egy nagy természeti titok fog örökké maradni.

Az anyag a szellemiség külső alakzatát képviseli, ebben rejlik a láthatatlan szétterjedő erő, melyet a teremtő belélehel.

Az anyag rendeltetése kiszabott törvényeit követni, átalakulni, összevegyülni, mit a gondviselés bölcsessége

a legszebben berendezett. A természeti tünemények is csak az anyag rendeltetési céljának felelnek meg, s a legkövetkezetesebb, legszigorubb rendet követik.

Innen eredt a közmondás, hogy ki a természet törvényei ellen vét, érette bűnhődik, mert az emberi okoskodást felülmulják annak legszentebb törvényei.

A bölcs ember úgy tekinti az anyagot, mint cél-szerű hatáskörét az emberi működéseknek. És mennyit tanulhat az emberi véges ész a természet nagy könyvéből, melyben semmi el nem vész s a legkisebb parány (atome) eltűnése azonnal egy másiknak ad életet, vagy miként volna lehetséges az emberi léleknek az anyagot felfogni, ha az anyagi test erre segédkezet nem nyújtana.

Minden úgy van jól a természetben a mint létezik, mert minden anyagi testek között bizonyos összhangzatot találunk s egyik a másikat kiegészíti.

Az ember miután az anyagság czélszerűségét felismerte, akkor látja az egész természetben az isteni bölcsesség, jóság malasztját ragyogni és kenetteljes fohászt röpit a mindenek urához, ki ezeket oly bölcsen elrendelte, s ezen eszmében keressük a szellemi anyagság egyedüli s igaz egyensúlyát.

A mai kor tudományosságban nagyon előrehaladt, de nem a bölcsességben, mert míg az anyagság oly vezérelvnek tartatik, mely egyedül képes az embert boldogítani, addig a racionalismus ingatag és veszélyes tanai mint a főnebbi elvnek kísérői igen el fognak terjedni s az emberiségre átkot hozni.

Nézzük a mai nemzedéket, mely a hitetlenség és közönyössége mellett minden szellemi iránt egyedül az anyagság felé törekszik, és ezen jelenség a társadalom minden rétegén vörös fonalként keresztül húzódik és igen sokaknak száraz, elvont tudálékossága nélkülözi a költészet, és a hit boldogító nyibusát. (La religione come promotrice delle belle arti.)

A valódi hit az ember méltóságához legillőbb, és e föld körén tul — emeli szellemi értékünket, a remény vigaszt nyújt fájdalomaink és szenvedéseink között, a szeretet pedig az emberiség legdrágább gyöngyö, mit ha elveszt önmagát fogja megsemmisíteni.

Végre Socrates pogány bölcs nyilatkozatát hozom fel, ki azt mondá: hogy azt nem tudom mit tudok, de azt tudom, hogy semmit sem tudok. És ezen ember a lélek halhatlansága tanáért nem irtózott a méregpohártól!

Hányan tagadják ezt mai korunkban, s im ez a századunk beteges korszaklata a féktelen materialismus.

Lovász Sándor.

V á r o s i.

Költségeloirányzati terv sz. k. Székesfejérvár városának bevételeiről és kiadásairól 1872. évre.

Pedig könnyű volt előre látni a bajt. Mióta a magyar nép középosztálya a köznemesség megszűnt, — helyébe egy erős iparos osztály lépett, ez képezte a magyar társadalom közép elemét s talán legerősebb alaperejét, s e középosztályllyal tették meg a legveszélyesebb kísérletet, akkor, midőn a czéh rendszertől az iparszabadságra fokozatos átmenetet nem tarták eléggé szem előtt, hanem egyszerre az iparszabadság boldogító karjai közé rohantak.

Minő elem terelte ide iparosainkat, — nem lévén lapunk politikai lap, — itt róla nem szólhatok, — de nézeteim majd a politikai lapok hasábjain elmondom, s itt csak iparosaink jelenlegi helyzetéről szólok.

Midőn már az átmenet rázkódtatásai által okozott bajt iparosaink mindig fájdalmasabban érezték — kapkodtak fűhöz fához, de soha sem bajuk valódi orvos-szeréhez, — mert demagogjaik ez orvosszert nem ismerik, vagy megismerni teljesen képtelenek, — jöllehet ez igen egyszerű.

Ugyanis, czéhrendszerből származó hátrányokat az iparszabadság megsemmisítő, de nem teremtő meg azon előnyöket, melyeket a czéhrendszer nyújtott.

Ez előnyök megteremtésében rejlik az iparosok bajainak valódi gyógyszer, s ez nem egyéb, mint az assotiatio, — az egyesülés, — melynek miként és mily irányban keresztülviteléről a jövő számban szólok.

Füredy.

M e g y e i.

Noha a folyó évi április 22-kén tartott bizottsági közgyűlés, a bizottsági tagoknak a megye székhelyére leendő ujalagos befárasztását elkerülendő — elhatározta, hogy az országgyűlés egybehívására vonatkozó kegyelmes királyi leirat kihirdetése alispánilag eszközöltessék; miután azonban magy. kir. Belügyminister ur folyó hó 20-kán 15371. szám alatt Főispán ur ő Nagyméltóságához intézett leiratával — a legközelebb kibocsátandó kegyelmes királyi leirat kihirdetésére és tárgyalására rendkívüli közgyűlés egybehívását megrendelni méltóztatott: ennek folytán a jelzett közgyűlés megtartása, Főispán ur ő Nagyméltósága által *folyó évi június hó 3-dik napja d. e. 10 órájára* határozatván, arra a bizottság érdemes tagjai ezennel tisztelettel meghívotnak. Sz.-Fejérvárott, május 24-én 1872.

Br. Miske Imre s. k., Fejérmegye alispánja.

Alapköleteteli ünnepély.

A hoszutemetői kápolna építési bizottmánya ülésében, mely folyó hó 14-kén tartott, következő tanácskozási tárgyak merültek fel.

1. or. Miután a kápolna falai kellő magasságra emelkedtek, az alapkő némi ünnepélyvel leteendő. Erre legalkalmasabb időnek ajánljok május 26-ika Szentháromság vasárnapja, midőn délutáni órákban kegyeletből oda sz. menet tartatik.

2. or. Az alapkőbe helyezendő okmány szerkesztése végett Pauer János, cz. p. és bizottmányi elnök, Pellet Edmund esperes s plebános, Turiák János tanácsos, és dr. Say József bizottmányi tagok kérettek fel.

Ezen kiküldöttség feladatában eljárván, az okmányt elkészítő, annak illő kiállításáról, nemkülönben az alapkő letételéhez szükséges tárgyak és eszközökről Hübner Nándor építő urral egyetértőleg, gondoskodott. Az alapkő szekrényszerüleg kifaragtatik, hogy a hengerüveg, melybe az okmány záratik, abba helyeztessék. A művészileg készült, ezüstös kalapács és máltérkanál megszerzetett. Ezek ugyanazok, melyeket ő felsége a király itt helyben egykor a nőnevelde alapkövének letétele alkalmával használt, melyek Farkas Ferencz nprépost halála után, 1864-ben, árverés útján, dr. Elter József megyei főorvos ur birtokába kerülván, azokat az érintett intézetnek ajándékozta, honnét a kápolna alapköve letételi ünnepére jelenleg használatul átengedtettek.

Mint hogy az alapkőbe leteendő okmányban az összes városi tisztikar személyzete, és a képviselő testület tagjai, egyenként megnevezve és elszámálva vannak, végül a zárszóban pedig ezek állanak; „Az okmány, jól elzárt üvegbe helyeztetve tétetett az alapkőbe. Sajátkezüleg aláírták azt a bizottmány tagjai, és a nemes város elöljárói közül is többen.“ Ha ki tehát a nemes város tisztikarából, és a képviselő testület tagjai közül sajátkezüleg ezen alapkőbe fektetendő okmányt aláírni méltóztatik, az a városháznál, hol e végből letéve vagyon, vasárnap május 26-án, délutánig eszközölhető.

A hoszutemetői kápolna alapköve letételének sorrendje: május 26-ikán 1872.

1. or. Délután fél négy órakor sz. menet indul a székesegyházból a hoszutemetőbe.

2. or. A régi kápolna előtt a temetőhöz újabb kapcsoló földterület beszenteltetik.

3. or. A szokott lytania elmondatik, s rövid alkalmi beszéd tartatik.

4. er. A hívek éneke közben az alapkő letétele megkezdetik.

a) az okmány felolvastatik;
b) üvegbe helyeztetik, és az alapkőbe tétetik, ezek után a szokásos kalapácsütés és vakolás.

5. or. A régi kápolna elül a processió visszaindul a székesegyházba, hol Salve Regina énekkel és áldással az ájtatosság bevégeztetik.

Folyó és okmány száma.	Bevételi tárgy	1872. évre javasoltatott		
		a számvevőség által	a pénzügyi biz. által	a közgyűlés által
		frt	frt	frt
1	A városi apróbb földek haszonbéréből jövedelem	4,616	4,616	4,616
2	A 4930 hold győpföld utáni haszonbéréből jövedelem	30,724	30,724	30,724
3	A városi malmok haszonbéri jövedelme	7,123	7,123	7,123
4	A városi téglá telepen égetett téglá után jövedelem	1,006	1,006	1,006
5	A városi dülökön termelt fű-eladásból jövedelem	2,931	2,931	2,931
6	A városi közönség szőlőjére tett költség jövedelme	2,809	2,809	2,809
7	A városi csöszök fizetése megtérítési jövedelme	2,080	2,496	2,704
8	A városi győpföldek utáni adómegtérítési jövedelme	4,044	4,044	4,044
9	A városi bányákban termelt kőből jövedelem	1,118	1,118	1,118
10	A városi bányákban termelt járdaköből jövedelem	677	677	677
11	A városi 2437 hold legelő után legelőbér jövedelme	5,481	5,481	5,481
12	A városi épületet bérbeadása utáni jövedelme	1,077	1,077	1,077
13	A városi bormérők által befolyt bormérési díj jövedelme	4,758	4,758	4,758
14	A városi országos és heti vásár helypénzből jövedelem	5,253	5,253	5,253
15	A városi serház és ser accisa haszonbéréből jövedelem	3,368	3,368	3,368
16	A város által kezelt súly- és ürmérték jövedelme	60	60	60
17	A város területén pálinka mérés után jövedelem	6,144	5,000	5,000
18	A városi kövezetvám haszonbéréből jövedelem	14,669	14,669	14,669
19	A város részére a vaspályai kövezetvámából	9,476	10,000	10,000
20	A város részére a vaspályán szedett accisából	469	469	469
21	A városi rendőrség útján bejött büntetésekből	—	—	—
22	A város magán tőkái után bejött kamatból	148	148	148
23	A város által élelmezett tolonczok után megtérített	151	151	151
24	A rabok élelmezése megtérítéséből	—	—	—
25	A város által felfogadott tiszti szállásbér megtérítése	4,953	4,953	4,953
26	A városi közös vágóhíd levágott marháktól	2,046	2,046	2,046
27	A városi laktanyában háló krajczárból	1,285	1,285	1,285
28	A város részére felveendő tőkékéből	6,000	6,000	12,385
29	A városi szegények élelmezése megtérítéséből	1,717	1,717	1,717
30	A városi közmunka váltáságból jövedelem	2,858	2,858	2,858
31	A városi sóotóban termelt nádlásból	378	378	378
32	A városi árvtári hatadból	2,200	—	—
33	A városnak különféle jövedelméből	1,435	1,435	1,435
34	A városi törvényszék költségmegtérítéséből	—	—	—
35	A városi reáltanoda beigtatási díjából	469	469	469
36	A városi laktanyában levő rakatárakból	470	470	470
37	A város által fizetett Nádor csatorna költségmegtérítéséből	334	334	334
38	A városi künn levő követelésekből	10,000	10,000	10,000
39	A városi adómentes házak utáni házi adóból	2,065	2,065	—
	Főösszeg	144,332	141,988	146,516

Folyó és okmány száma.	Kiadási tárgy	1872. évre javasoltatott		
		a számvevőség által	a pénzügyi biz. által	a közgyűlés által
		frt	frt	frt
1	Közigazgatási tisztviselők fizetésére	21,200	19,000	19,000
2	Törvénykezési költségekből elmaradt	9,098	9,098	9,098
3	Rendőri osztály tisztikar fizetésére	4,100	4,100	4,100
4	Egészségügyi tisztikar fizetésére	1,600	1,480	1,480
5	Nyugalmozott tisztviselők fizetésére	630	630	630
6	Napidíjak fizetésére	4,374	4,649	4,649
7	Szolgák fizetésére	10,119	9,325	9,685
8	Szülőhegyi felügyelők fizetésére	2,809	2,809	2,809
9	Szolga személyzet ruházatára	2,735	2,689	2,689
10	Felfogadott mesteremberek fizetésére	703	563	563
11	Egyházi személyzet fizetésére	5,779	5,779	5,779
12	Egyházi ének és zenekar fizetésére	788	788	788
13	Főelemi tanárok fizetésére	4,070	4,070	4,070
14	Elemi tanárok fizetésére	4,050	4,050	4,050
15	Elemi altanítók fizetésére	5,560	5,560	5,560
16	Elemi iskolák átalányára	441	441	441
17	Tanítók és azok özvegyei nyugdíjazására	739	739	739
18	Reáltanárok fizetésére	6,130	6,130	6,130
19	Reáltanodai vegyszerek megszerzésére	440	440	440
20	Rabok élelmezésére	200	200	200
21	Tolonczok élelmezésére	100	100	100
22	Utiköltségekre	353	353	353
23	Bélyeg- és posta-díjakra	110	110	110
24	Irodai szerek és nyomtatványokra	1,330	1,000	1,000
25	Épületek biztosítására	223	223	223
26	Királyi adóra és egyenértékűre	10,964	10,964	10,964
27	Ejjeli világításra	5,217	5,217	5,762
28	Járdakő és közönséges kő lerakásáért	2,064	2,064	2,064
29	Járda- és közönséges kő fejtéséért	3,077	3,077	3,077
30	Utak javítása és építésére	8,450	8,450	8,450
31	Tüzi fa vásárlásra és hordatásra	4,812	4,812	4,812
32	Kemény fa, gerenda és szobrokért	374	374	374
33	Épületfa megvásárlására	1,450	1,450	1,450
34	Mész és köpor megszerzésre	343	343	343
35	Szemes jószág beszerzésére	456	456	456
36	Széna és sarju takarításra	250	250	250
37	Szalma és zsop beszerzésre	244	144	144
38	Lovak vételára pótlására	100	100	100
39	Kézi napszám kifizetésére	1,989	1,989	1,989
40	Igás napszám kifizetésére	2,141	2,141	2,141
41	Gazdasági szerek megszerzésére	252	252	252
42	Országos vásár alkalmávali napszámokra	326	326	326
43	Városi épületek fentartására	4,464	4,464	4,464
44	Tiszti szállások haszonbérére	6,388	6,388	6,388
45	Törlesztésekre	200	200	200
46	Katona butorok megszerzésére	1,352	1,000	1,000
47	Felmondott tőkék törlesztésére	6,000	6,000	12,385
48	Előfogatokra	102	102	102
49	Folyók és csatornák tisztántartására	1,433	1,433	1,433
50	Kutak javítása és új kutak furatására	1,135	1,000	1,000